Hilal

“MÜSLÜMANLAR” dergisinin çocuk ilâvesidir.

Sayı
12
2018

ALLAH'A İNANIYOR VE ONU CANDAN SEVİYORUM

Selâmün Aleyküm Canlar!

Nasılsınız? Kış ağzını açtı. İnşallah günleriniz güzel ve dolu dolu geçiyordur.

Kış günlerinin farklı bir güzelliği var. Sıcacık odalarımızda bol bol kitap okumak, ibadet ve dua etmek için bulunmaz şartlar sunuyor bize. Ayrıca uzun kış geceleri ve mevsimin getirdiği durgunluk insana normal zamanlardakinden fazla düşünme, tefekkür etme imkânı veriyor.

Lapa lapa yağan karı pencereden seyrederken bu bembeyaz kar taneciklerinin nereden geldiğini, nasıl oluştuğunu, bunun için hangi yollardan geçtiğini düşünüyorum. Bunu yaparken derslerde öğrendiğim tabiat bilgilerimi dile getiriyor ve onları bir kez daha düşünüp hazmetmeye çalışıyorum.

Tabiî, bunları düşünürken tabiattaki bütün dengeleri sağlayan Allah'ın gücünü, bizlere sunduğu imkânları, merhametini ve sevgisini düşünmeden edemiyorum.

Hele bir baksanıza mevsimlerdeki sıralanışa... Gece ile gündüzdeki birbirini takip edişe... Meydana gelen tabiat olaylarındaki düzen ve dengeye... Aslında bunların her biri bizlere güzellikler sunuyor ve bizleri bütün bu düzeni kurup sürdüren Allah'a yöneltiyor.

Fazla değil, sadece her kar taneciğindeki eşsiz tasarımı bir düşünün. Şöyle mikroskopun altına alın birkaç tanesini ve bakın ne göreceksiniz. Sanki her biri ayrı bir sanatkârın eseri! Ama öyle değil işte, her biri tek olan Allah'ın eseri!

Tıpkı bizim gibi! Ben, kardeşim, ablam, ağabeyim, arkadaşlarım, velhâsıl her birimiz, birbirimize benzeriz, ama aynı zamanda farklı ve orjinaliz.

Kar taneciklerini veya onların yağışını zevkle izleyen her birimizi ayrı bir kimse tasarlamaya kalksa, ne kadar zaman alır bu? Düşünebiliyor musunuz?! Bir de özgün ve düzgün bir biçimde bunları ortaya koymak var...

İşte bunun için bütün bu olup biteni ustaca yoktan var eden Allah'a inanıyorum ve bana bu güzellikleri hayretler içerisinde seyretme fırsatı verdiği için Onu candan seviyorum. Sevgimi de namaz, dua ve etrafımdakilere karşı güzel davranışlarımla ifade etmeye çalışıyorum.

Eminim ki, Allah'ı siz de seviyorsunuz ve olaylara böyle baktıkça sevmeye devam edeceksiniz.

Sevgi ile...
HİLÂL
İrtibat için: *hilal.dergi@abv.bg*

Sübhanâllah

Kenan dünden beri "sübhanâllah" kelimesinin anlamını düşünüyordu. Öğrenmek için harekete geçti. Annesi evin tozunu alıyordu. Babası çalışma odasında bilgisayar başındaydı. Ağabeyi sınavlarına çalışıyordu. Herkes bir işle meşguldü.

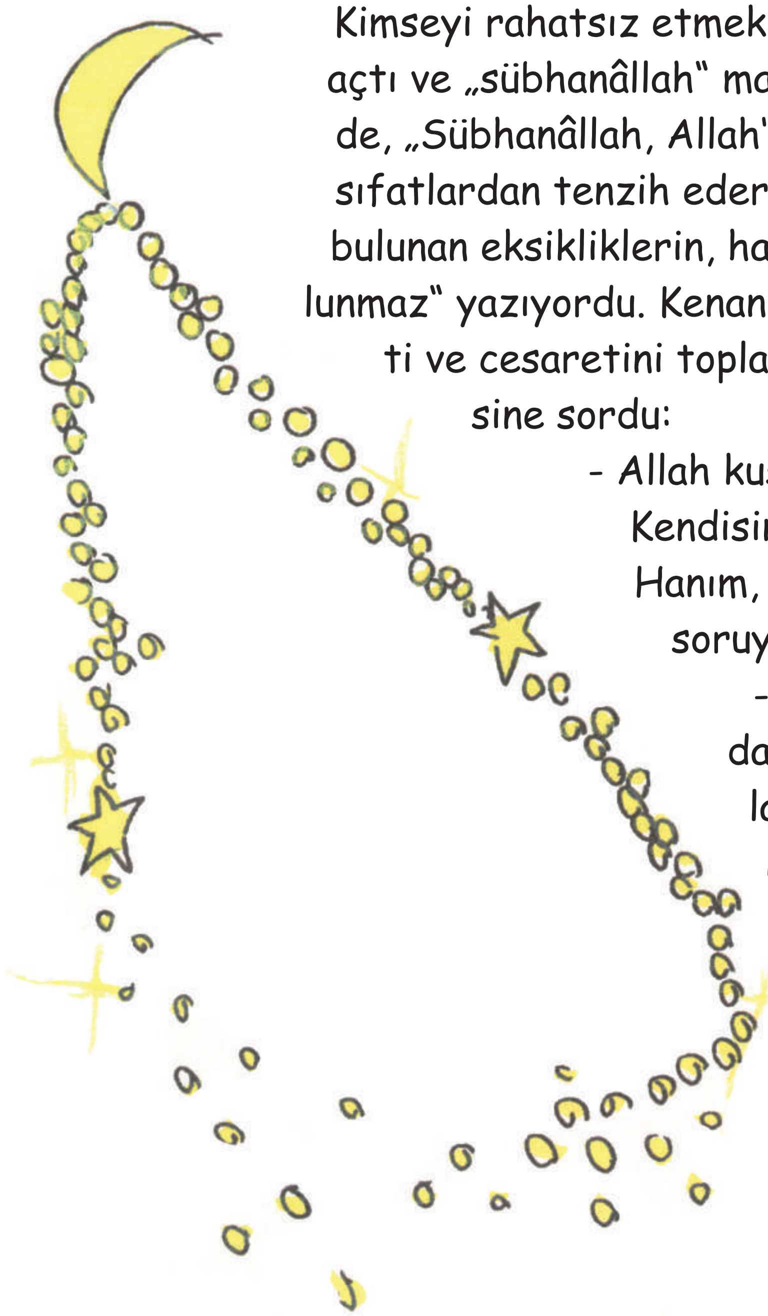

Kimseyi rahatsız etmek istemediği için ansiklopediyi açtı ve „sübhanâllah" maddesine baktı. Ansiklopedide, „Sübhanâllah, Allah'ı insanlara ait bütün eksik sıfatlardan tenzih ederim, demektir. Yani insanda bulunan eksikliklerin, hataların hiçbiri Allah'ta bulunmaz" yazıyordu. Kenan, merakını tam giderememişti ve cesaretini toplayıp ev temizliği yapan annesine sordu:

- Allah kusursuz mudur, anne?

Kendisini işe kaptırmış olan Halime Hanım, önce soruyu duymadı. Kenan soruyu tekrarlayınca cevap verdi:

- Evet yavrum, insan ne kadar çabalarsa çabalasın, mutlaka hata yapar, ama Allah kusursuzdur. Hata yapmaz. İnsanlar gibi değildir. Daha sonra Kenan annesinden izin isteyerek kar topu oynamak için dışarıya çıktı.

Musa Mert

BİR KALBE DOKUNMAK

Güneşli güzel bir gündü. Mekkeli on kafadar genç, Mekke dışına çıkmışlardı. Ci'rane adı verilen yerde İslam Ordusuna rastladılar. Bu sırada müezzin Ezan okumaya başladı. Cahillik bu ya, onlar da başladılar alay etmeye. Müezzini taklit edip gülüşüyorlardı.

Birden bir askerin kendilerine doğru geldiğini gördüler. Gülüşmeleri bıçak gibi kesildi. Donakaldılar! Kaçsalar, nereye kaçacaklardı!

Asker yanlarına kadar geldi. Allah Resulü'nün çağırdığını söyledi. Diz bağları çözüldü gençlerin. İster istemez Peygamberimizin huzuruna geldiler. Karşısına dizildiler. Büyük bir cezaya çarptırılacaklarını düşünüyorlardı. Etraftakiler de olacakları merakla izlemeye başladılar.

Peygamber Efendimiz, gözleriyle şöyle bir güzel süzdü gençleri. Sonra,

— Sesi gür olan hanginiz, diye sordu.

Daha soru biter bitmez dokuz parmak, sıranın sonundaki Ebû Mahzûre el-Cumahî'yi gösterdi. Ebû Mahzûre kıpkırmızı olmuştu. Belli ki sesi arkadaşların-

dan daha çok çıkmıştı ve cezanın en büyüğünü o hak ediyordu.

Peygamberimiz, sıranın en başındaki gençten başlayarak hepsine ezan okuttu. Az önceki alaycı gençler gitmiş onların yerine ciddi ciddi ezan okuyan müezzinler gelmişti. Sanki ezanı güzel okuma yarışmasındaydılar da hünerini gösteriyorlardı.

En son Ebû Mahzûre okudu. Peygamberimiz onun sesini beğendi. Ebû Mahzûre ile yakından ilgilendi. Ezan sözlerini güzelce öğretti. Sözleri hangi sırayla kaçar kez söylemesi gerektiğini, sesini nasıl kullanması gerektiğini güzelce anlattı. Tekrar tekrar okuttu. Her seferinde, hatalarını düzeltti.

Kızıp cezalandırmak bir yana Peygamberimizin kendileriyle böylesine güzel, samimi ve özel olarak ilgilenmesi gençlerin çok hoşuna gitti. Ebû Mahzûre'nin okuduğu her ezan bir öncekinden daha güzel oluyordu. Bu da ona ayrı bir mutluluk veriyordu. Sonunda ezanı gerçek bir müezzin gibi doğru ve güzel okumayı öğrendi.

Peygamberimiz,

— Yaklaş, dedi.

Ebû Mahzûre yaklaştı. Gelip Peygamberimizin önüne oturdu. Peygamberimiz başını okşadı. Peş peşe üç kez,

— Mübarek olsun, buyurarak tebrik etti. Bununla da yetinmeyip, ona bir hediye verdi.

Yaşadıklarına inanamayan Ebû Mahzûre'nin gözleri parladı. Onu bekleyen asıl sürprizi ise bilmiyordu.

— Şimdi git, dedi Peygamberimiz, git ve Mescid-i Haram'da müezzinlik yap.

Kulaklarına inanamadı.

— Na-na-nasıl ey Allah'ın Râsûlü, diyebildi şaşkınlıkla.

Mescid-i Haram'ın, Kâbe'nin müezzini mi olmuştu yani! Aman Allah'ım, inanılacak gibi değildi!

Arkadaşlarıyla oradan ayrılırken yürümüyordu, adeta uçuyordu. Doğruca Mekke Valisi Attab bin Esid'in yanına gitti. Peygamberimizin emrini iletip görevine başladı. O günden sonra Mekke semalarında Ebû Mahzûre'nin okuduğu ezan yankılanmaya başladı.

Bununla kalmadı Ebû Mahzûre. Peygamberimizin en gözde müezzinleri arasına girmeyi başardı. Müezzinler bir arada bulundukları zaman Bilal-i Habeşi birinci, Ebû Mahzûre ikinci, Abdullah bin Ümmü Mektum üçüncü müezzin sayılıyordu.

Bu da yetmedi Ebû Mahzûre'ye. Ezan okumada kendi tarzını geliştirdi. İslâm dünyasında müezzinlerin esas aldığı iki okuyuştan biri olan Mekke okuyuşunun kurucusu oldu. Allah Rasûlü'nün kendisine öğrettiği gibi o da hem kendi çocuklarına hem de başkalarına ezan okumayı öğretti.

Peygamberimizin vefatından sonra da görevine devam eden Ebû Mahzûre, hayatının sonuna kadar Kâbe'nin müezzinliğini yaptı. Kendisinden sonra ise aynı görevi çocukları ve onun soyundan gelenler yıllar boyu devam ettirdiler.

Ecdadımızın Dilinden Atasözlerimiz

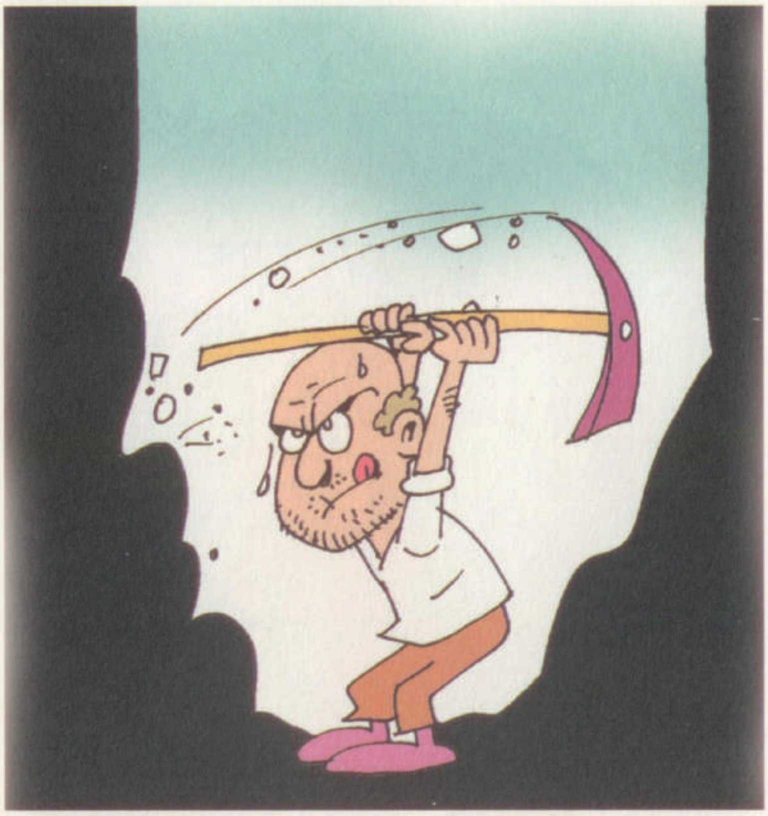

أل ايچون قويو قازان، أوّلا كنديسى دوشر

نه كوتو بر شيدر، باشقه‌لرى ايچون كوتولك دوشونمك. ايدن، بولور ديرلر. باشقه‌سى ايچون دوشونديگڭ، كلير سنى بولور. قازما قويوسنى، قازارلر قويوڭى. الله، سنڭ باشقه‌سى حقّنده دوشونديگڭى، سنڭ باشڭه كتيرير. او زمان، انسانلر حقّنده كوتو دوشونجه و ايشلرده بولونمايالم. تام ترسنه اييلكلرينه چاليشالمكه، بز ده اييلك بولالم.

EL İÇİN KUYU KAZAN, EVVELÂ KENDİSİ DÜŞER

Ne kötü bir şeydir, başkaları için kötülük düşünmek. Eden, bulur derler. Başkası için düşündüğün, gelir seni bulur. Kazma kuyusunu, kazarlar kuyunu. Allah, senin başkası hakkında düşündüğünü, senin başına getirir. O zaman, insanlar hakkında kötü düşünce ve işlerde bulunmayalım. Tam tersine iyiliklerine çalışalım ki, biz de iyilik bulalım.

NASREDDİN HOCA

AHMET ÇAKIL

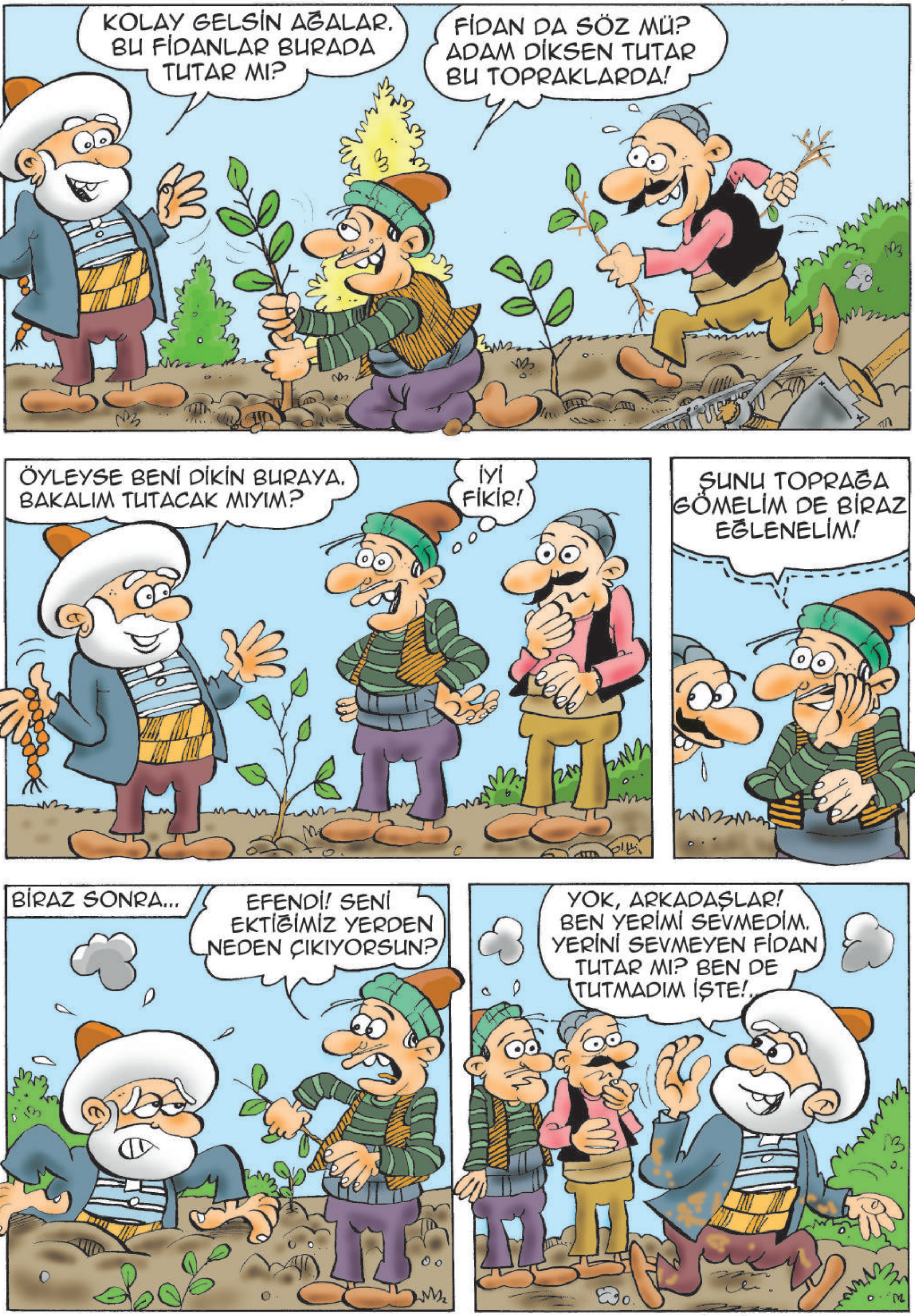

Vedat S. AHMED

Çilekeş Şair ve Yazarımız

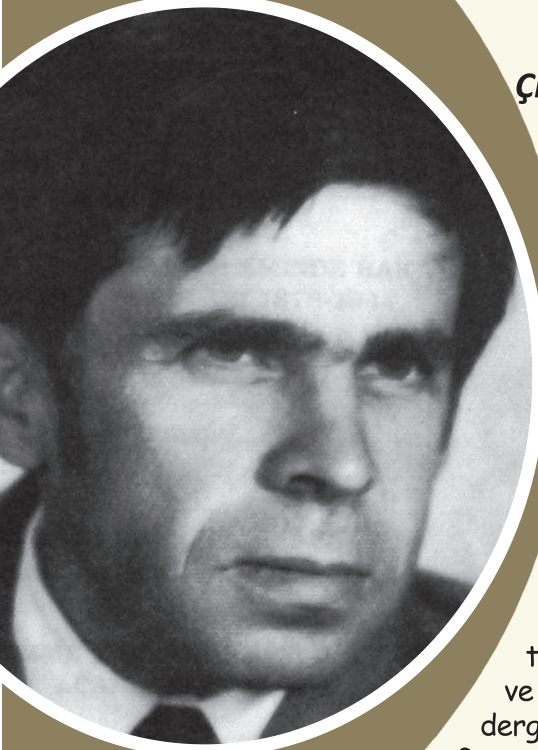

AHMET ŞERİF (ŞEREFLİ) (1926-2000)

Bulgaristan Türklerinin yetiştirdiği en büyük şairlerden biri Ahmet Şerif (Şerefli)'dir. O, 23 Kasım 1926 tarihinde Razgrad'a bağlı Torlak (Tsar Kaloyan)'da dünyaya gelmiştir. İlk eğitimini köyünde aldıktan sonra Razgrad Türk Rüşdiyesinden mezun olmuştur. Ardından Razgrad'da üç yıllık Gece Sanat Okulunu bitirmiş ve Nüvvâb'a kaydolmuş ve biraz eğitim görerek ayrılmıştır. Gençliğinde bir ara terzilik yapan Ahmet Şerif, 1952 yılında Sofya'ya yerleşerek önce kısa bir zaman Narodna Prosveta ve Partizdat yayınevlerinde çalışmıştır, 1953 yılından itibaren Eylülcü Çocuk ve Halk Gençliği gazetelerinde, 1966-1969 yılları arasında Yeni Hayat dergisinde, ardından bir yıl da Yeni Işık gazetesinde görev yapmıştır. Gazeteciliği esnasında belirli bir dönem Sofya Radyosu Türkçe Yayınlar Şubesinde de çalışan şair ve yazarımız, 1970 yılında Yeni Işık'tan azledilmiştir. 1975 yılında tutuklanarak 18 ay cezaevinde kalmıştır. Serbest bırakıldıktan sonra uzun zaman işsiz kalan Ahmet Şerif, 1989 yılında Türkiye'ye göç ederek Bursa'ya yerleşmiş, Şerefli soyadıyla yazılar, şiirler ve kitaplar yazmaya devam etmiştir. Türkiye'de Balkanlardan Esinti ve Balkanlarda Türk Kültürü dergilerini çıkarmıştır.
Ahmet Şerif'in Bulgaristna'da ve 1989 sonrasında Türkiye'de yayınlanmış onun üzerinde eseri bulunmaktadır. Bunların arasında "Müjde" (1960), "Azın Çoğu" (1963), "Üçüncü Adım" (1969), "Çoğun Azı" (1998), "Vakit Çok Geç" (2001), "Şiirim Dedim Adına" (2012) adlı şiir kitapları da yer almaktadır. 1965 yılında yayınlanan "Dünya Bizim Biz Dünyanın Çocukları" adlı çocuk şiirleri derlemesi de onun eseridir.
2. 03. 2000 tarihinde vefat eden Şerefli, Bursa'da toprağa verilmiştir. Doğduğu Torlak kasabasında Ahmet Şerif Şerefli adını taşıyan Türk kütüphanesi Türk kültürüne hizmet etmektedir.

ANADİLİMİZ

Türk milleti dilini
Asırlardır işlemiş,
Toprağını, ilini,
Türk ruhuyla süslemiş!

Annem bana bir yürek
Bir ezanlı ad vermiş,
Dilde her ses mübarek
Her söze renk beğenmiş!

Ezanına minare
Türkiye saz yaratmış
Dil kitaptır, hak çare
Varımıza nur katmış!

Dilim bayrak, hasretim,
Milletimin incisi;
Kutsal millî servetim
Türkiyemin Türkçesi!

Sayıları Öğrenelim

Beş artı beş, on parmak
Her sayının sesi var.
Kolay değil mi saymak
Korkulacak nesi var!

Bir, iki, üç: devam et!
Sayılarsız bilgi yok.
Her sayı bir sır Ahmet
Bilmemek çok ayıp, çok!

İlmin dili sayılar
Sayılarsız yol yoktur,
Lokmamızda payı var
Sayılarda son yoktur.

Fethedelim dünyayı
Sayılarla çocuklar.
Harfler gibi her sayı
Elimizde anahtar...

BİLİM SEYYAHLARI

Yonuz YONUZ Nüvvâb İHL Öğrencisi

Bir ay kadar önce Şumnu, Rusçuk ve Mestanlı imam hatip liseleri öğrencileri olarak birkaç arkadaşla bilim adına İstanbul'u ziyaret ettik. Aslında yolculuğumuz Eylül ayı sonlarındaydı. Oradaki ev sahibimizi Kartal Anadolu İmam Hatip Lisesiydi. Bu bir haftalık ziyaret bizim için eğlenceli ve neşeli bir İstanbul gezisi oldu. Ancak daha önemlisi, okulu tanıyıp yeni arkadaşlar edindik. Asıl amacımız ise Bulgaristan'ın Şumnu, Rusçuk ve Mestanlı imam hatip liselerinden olmak üzere Orhan Gazi Parkında düzenlenecek bilim fuarına katılmaktı. Bu esnada bizlere Yunanistan'daki Türk Lisesinden gelen arkadaşlarımız da katıldı.

Orada bizim için farklı güzellikler yaşatan bir projeyle tanıştık. Adı "Bilim Seyyahları".

Kartal Anadolu İmam Hatip Lisesi öğrencileri tarafından ilki 2015 yılında düzenlenen Bilim Seyyahları Bilim Şenliği projesi, öğrencilerin bilimsel farkındalığını arttırarak temel bilimlerin öğretim süreçlerine katkı vermeyi hedeflemektedir. Bizler de bu yıl üçüncüsü düzenlenen bilim fuarına katılma fırsatı bulduk.

Bu fuara katılan öğrencilerin düzen-

ledikleri etkinlikler, yaşayarak öğrenme modeliyle temel bilimlere yönelik öğrenme ilgisini ve merak duygusunu tetikleyici aktivitelerden oluşuyordu. Birbirinden farklı ve bir o kadar da eğlenceli etkinlikleriyle bizlere unutamayacağımız bir deneyim yaşattılar.

Daha önce "bilim seyyahları", ülke sınırlarını aşarak Kosova, Karadağ, Tunus, Uganda ve Tanzanya'da etkinlik yapmışlar. 2018 yılında yolculuğuna devam eden "bilim seyyahları" Afrika'nın Gana ve Zanzibar ülkelerinde de bilim festivali düzenleyerek üç kıtada toplam yedi ülkeye ulaşmış oldu.

"Bilim seyyahları" bu yıl Türkiye'de düzenledikleri bilimsel etkinliklerin yanısıra

Bulgaristan ve Yunanistan'ı da ziyaret ettiler. Ziyaretlerinin ilk durağı Şumnu'daki Nüvvâb okulu oldu. O gün, bu yüzden Nüvvâb öğrencileri ve misafirlerimiz için önemli bir gündü.

Bir ay önce bizleri ağırlayan Kartal Anadolu İmam Hatip Lisesi öğrencileri sabah namazı vaktinde Şumnu'ya ulaştılar. Kısa bir moladan sonra öğrenci arkadaşlarla birlikte hazırlıklara başladık, deney ve eğlenceli oyunlar için gerekli çalışmaları yaptık. Herşey hazırlandıktan sonra Şumnu'nun tarihî yerlerine kısa bir gezi düzenledik. En önemlisi ise Şerif Halil Paşa (Tombul) Camimizi ziyaret ederek bu tarihî yeri misafirlerimize göstermiş olduk.

Evet, Bilim Seyyahları Bilim Fuarının Şumnu'da açılışını 29 Ekimde yaparak hem öğrenciler olarak bizler, hem de Şumnu ve yöre halkı eğlenceli bir bilim şenliği yaşamış ve yaşatmış olduk. Çünkü okulda okuduğumuz kimya, fizik, biyoloji, robotik, film, arkeoloji, boyama gibi alanlarda bilimsel deneyler sergiledik.

Bizlere güzel anlar yaşatan "bilim seyyahları" Şumnu'dan sonra rotalarını Mestanlı İmam Hatip Lisesine, oradan da Yunanistan'a, Gümülcine'ye çevirdiler.

Bizlerle bu güzel çalışmalarını paylaşan Kartal Anadolu İmam Hatip Lisesine Nüvvâblılar olarak şükranlarımızı sunuyoruz. Ayrıca okul müdürümüze, eğitim kurulumuza ve Başmüftülük Eğtim Dairesine teşekkür ediyoruz.

ДАРИТЕЛСКА КАМПАНИЯ ЗА „СЕДМИЦА НА СИРАЦИТЕ“ В СОФИЯ

Районно мюфтийство - София организира еднодневен семинар, с което се даде старт за набиране на средства във връзка с кампанията “Седмицата на сираците”.

В програмата специално участие на децата от целогодишните Коран курсове към столичното мюфтийство, които изпълниха сърцата на участващите с изиграните пиеси, цитираните айети, иляхи и стихотворения.

Районния мюфтия на София – Мустафа Избищали сподели следното: „В програмата взеха участие повече от 80 жени и деца. Събраната сума от Базара е 705.00 лева, но най-вълнуващо беше програмата на децата и това, че всички деца от Коран курсовете бяха купили подаръци за сирачетата, които се подпомагат в района на столичното мюфтийство.“

Районно мюфтийство София изказва искрени благодарности на децата от Коран курсовете, техните родители, тяхната учителка и ваизе Фатме Хатип и всички спомогнали за осъществяването на това събитие.

НАСРЕДДИН ХОДЖА

АХМЕД ЧАКЪЛ

Японският професор, чието сърце се смекчи от исляма:

АЦУШИ ОКУДА (КЕМАЛ)

Япония е една трудноразбираема за нас страна. Там се случват много интересни неща. Едно от тях е разпространението на исляма. Повечето японци са последователи на шинтоизма. Обаче, макар „чужд“ и „далечен“, сред тях има доста образовани хора, които се запознават с исляма и го приемат от сърце.

Един от тези хора е професорът по политически системи в Университета Кейо д-р Ацуши Окуда. След като приема исляма, той избира мюсюлманското име Кемал. (Тук е мястото да помислим защо някои мюсюлмани в България се срамуват да носят мюсюлманските си имена и си ги сменят с български!)

Пътят на проф. Окуда към исляма започва на младини, когато е студент в университета. Тогава имал часове по ислям и ислямско право, но знанията му били оскъдни. Три години той се занимава по-сериозно с изучаване на исляма и ислямския свят. Продължавайки да изследва исляма, той все повече привличал Ацуши - Кемал. Веднъж върху бюрото му Коранът бил отворен на сура ер-Рум, и по-точно на 20-и айет: „И от Неговите знамения е, че ви сътвори от пръст, после - ето ви - хора, които се множат!“.

И този айет променил живота му...

Професорът съобщава, че преди да прочете айета, преживявал духовна криза заради проблеми във взаимоотношенията си с хората и предубежденията му към тях. „С прочита на айета сърцето ми омекна. Наистина, всички сме създадени от пръст. Тогава защо се отнасях по този начин с хората? Преди да прочета айета, показвах високомерие, айетът смекчи сърцето ми“ - казва днес професорът.

Преди да се запознае с исляма, проф. Окуда имал доста труден характер и живот. Бил самонадеян, твърд, груб и той самият се окачествява като „невеж“. Но когато светлината на исляма озарява сърцето му, буйният младеж става любезен, цивилизован, ученолюбив и с течение на времето се издига до професор в Страната на изгряващото слънце.

Проф. Ацуши Окуда (Кемал) казва: „Елхамдулиллях, изразявам безкрайната си благодарност към Аллах, че съм мюсюлманин. Това е най-големият подарък на Аллах в живота ми. И аз желая в останалия си живот да оценя добре стойността му“.

ЕХО

Малкият Ремзи носеше храна на баща си, който работеше на нивата. В далечината, в подножието на скалите, които се намираха върху далечния връх, видя нещо да чернее. Извика „Хееей!“ към изправения камък, за който си помисли, че е някакво дете.

От скалите на отсрещния връх му се отговори „Хееей!“.

Ремзи, не осъзнавайки, че от далечината отеква неговият глас, си помисли, че зад камънаците се крие някое дете, което му се подиграва. Затова извика:

– Ако дойда, ще ти направя нещо лошо!

Същият глас отговори:

– Ако дойда, ще ти направя нещо лошо!

Ядосан от чутото, Ремзи извика с пълно гърло:

– Я излез да те видя, страхливец!

Като чу същите думи в отговор, се затича към подножието на върха. Но когато стигна там, не можа да види никого, затова предположи, че самонадеяното дете се крие някъде. Започна да се катери по скалите. През това време изричаше каквото се сети. Знаеше какво ще направи с него, само да го хване. Но страхливото момче явно нямаше смелостта да се появи пред Ремзи.

Тъй като се беше забавил доста време, мислейки, че баща му вече е огладнял, Ремзи се отказа да го търси.

Когато пристигна на нивата, разказа на баща си случилото се.

Баща му се сети за една поговорка и я напомни на сина си:

– Този, който казва всичко, което поиска, ще чуе това, което не би искал да чуе!

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ ! إِيَّاكُمْ وَ الْكَذِبَ
فَإِنَّ الْكَذِبَ مُجَانِبٌ لِلْإِيمَانِ.»

Ако Ремзи знаеше следните слова на Пейгамбера (с.а.с.), не би постъпил така:

„Който вярва в Аллах и в съдния ден, нека да каже добро или да замълчи“

(Бухари, Едеб, 31)

ЕТИЧНИ ПРАВИЛА В ОТНОШЕНИЕТО НИ КЪМ АЛЛАХ ТЕАЛЯ

Джемал ХАТИП

Мили приятели, Има редица етични правила, които научаваме от Свещения Коран и личния пример – сюннета на Мухаммед (с.а.с.). Те ни учат какво трябва да бъде нашето отношение към Аллах Теаля.

Всички ние вярваме в Аллах. Обичаме Го повече от всичко на света, тъй като Той е нашият Създател. Той ни обича. Напътва ни по правия път. Предпазва ни от лошите дела и ни дарява с безброй знайни и незнайни блага... Тогава как би трябвало да се отнасяме към Него?

Да вярваме в Аллах и никога да не се съмняваме в Неговото съществуване.

Да вярваме в пратениците, които Той е изпратил, и в последния от тях – Мухаммед (с.а.с.).

Да вярваме, че Той е Създателя на всяко нещо във Вселената – малко или голямо.

Да се молим единствено на Него и само от Него да очакваме помощ.

Да не съдружаваме други божества с Аллах и да вярваме, че Той е един-единствен.

Да вярваме, че има отвъден свят, където Аллах ще награди всички добри хора с дженнет – градини и дворци, в които човек ще има всичко, което пожелае.

Да се пазим от грехове като лошите постъпки, пиенето на алкохол, яденето на свинско месо и т.н.

Да изпълняваме всички Негови заповеди (като научаването и четенето на Корана, ходенето на джамия, кланянето на намаз и др.).

Да вършим само добро и да се отнасяме към всички с добро, да не угнетяваме нито едно живо същество.

Да искаме от Аллах Теаля добро както за този свят, така и за отвъдния, и напътствие както за нас самите, така и за всички останали хора.

започвайки от първия в редицата, всеки младеж чете езан. Вече ги нямаше подиграващите се младежи, а на тяхно място бяха дошли сериозни мюеззини, които четат езан. Като че ли бяха на състезание по четене на езан и показваха своите умения.

Последен чете Ебу Махзуре. Пейгамбера хареса неговия глас. С него се ангажира повече. Много добре го научи изразите на езана. Указа му реда на изразите и колко пъти трябва да се повтарят, как да използва гласа си. Многократно повтаря четенето на езана. Всеки път му поправя грешките.

Младежите харесаха искрената и специална постъпка на Пейгамбера, защото очакваха той да им се ядоса и да ги накаже. Ебу Махзуре четеше всеки пореден езан по-хубаво от предишния. Това му доставяше искрено удоволствие. Накрая научи да чете езана правилно и хубаво – като истински мюеззин.

Тогава Пейгамбера (с.а.с.) му каза:

– Ела насам!

Ебу Махзуре се доближи. Седна пред любимия ни Пейгамбер, който го погали по главата. След което го поздрави, казвайки три пъти:

– Мубарек олсун! Честито!

Очите на Ебу Махзуре светнаха, защото не можеше да повярва на случващото се. Освен това Расулюллах (с.а.с.) му направи подарък.

Ебу Махзуре отново не можеше да повярва в това, което става, затова очите му се ококориха още повече. Но той не знаеше истинската изненада, която го очакваше.

Тогава Пейгамбера (с.а.с.) му каза:

– Сега тръгвай, иди в Месджид-и Харам и бъди мюеззин!

Младежът не можа да повярва на ушите си и в захлас само успя да промълви:

– К-к-как, о, Пратенико на Аллах?

Нима той беше определен за мюеззин на Месджид-и Харам, на Кябе?! О, Аллах, това е нещо неимоверно!

Когато заедно със своите приятели си тръгваше оттам, като че ли не вървеше, а летеше! Направо отиде при управителя на Мекка – Аттаб бин Есид. Съобщи му повелята на Пейгамбера (с.а.с.) и започна да изпълнява задачата си. От този ден във въздушното пространство на Мекка се разнасяше езанът на Ебу Махзуре.

Не беше само това – Ебу Махзуре стана един от най-тачените мюеззини на Пейгамбера (с.а.с.). Когато мюеззините бяха на едно място, за първи се броеше Билял Хабеши, за втори – Ебу Махзуре, и за трети – Абдуллах бин Умму Мектум.

И това не беше достатъчно за Ебу Махзуре. Той разви свой стил в четенето на езана. Той е основател на мекканското четене на езана, който е един от двата стила, към които се придържат мюеззините в ислямския свят. Както Пратеника на Аллах го научи да чете езана, той също научи своите деца и други мюсюлмани на това.

Дори след смъртта на Пейгамбера (с.а.с.) Ебу Махзуре продължи да изпълнява своето задължение и до края на живота си беше мюеззин на Кябе. А след него години наред синовете му и хора от неговото потомство изпълняваха същата задача.

ДА ДОКОСНЕШ СЪРЦЕТО...

Муса Мерт

Беше един слънчев ден. Десетима приятели, младежи от Мекка, бях излезли извън града. В местността Джиране се натъкнаха на мюсюлманската войска. По това време мюеззинът започна да чете езана. В израз на невежеството си младежите започнаха да се подиграват. Имитирайки мюеззина, те се смееха.

Изведнъж видяха, че един от войниците идва към тях. Смехът им секна. Замръзнаха! Да бягат, но няма накъде!

Войникът се доближи до тях. Каза им, че Пратеника на Аллах (с.а.с.) ги кани. Младежите се успокоиха и отпуснаха. Нямаше как, отидоха при Пейгамбера (с.а.с.). Застанаха в редица срещу него. Очакваха да бъдат наказани тежко. Хората, които се намираха наоколо, също с интерес чакаха да видят какво ще се случи.

Пейгамбера (с.а.с.) огледа младежите. След това ги попита:

– Кой от вас има висок глас?

Веднага след въпроса дойде отговорът, като девет пръста посочиха Ебу Махзуре ел-Джумахи, който беше последен в редицата. Ебу Махзуре почервеня. Явно гласът му беше по-висок от тези на приятелите му и затова заслужаваше най-голямото наказание.

По искане на Расулюллах (с.а.с.),

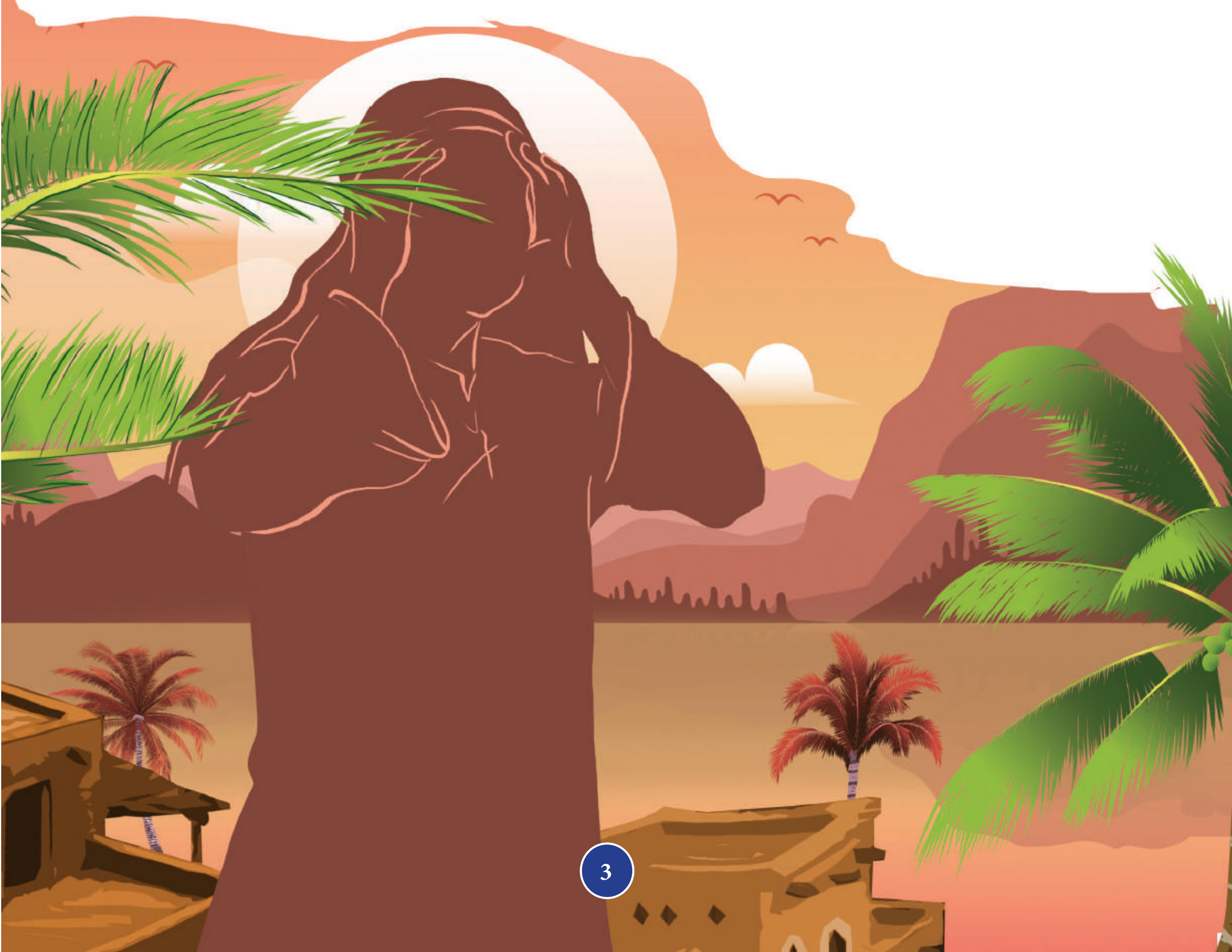

СУБХАНЯЛЛАХ

От вчера малкият Кенан размишляваше върху смисъла на израза „Субханяллах“, но днес беше решил непременно да научи неговото значение. Майка му бършеше прахта по мебелите в хола, а баща му работеше на компютъра в домашния си кабинет. По-големият му брат пък се подготвяше за изпити, така че всички вкъщи бяха заети.

Кенан не искаше да ги притеснява, затова взе домашната енциклопедия, намери буквата „С“, отвори страницата с думичката „Субханяллах“ и започна да чете: „Субханяллах – Пречист е Аллах; Пречист е Той от всички недостатъци и лоши навици, които се забелязват при хората и всички останали създания. Тоест Той не допуска грешки и няма нещо, което да Го препятства...“.

Казаното не задоволи любопитството на Кенан, затова той събра смелост и попита майка си:

– Мамо, Аллах безгрешен ли е? Никога ли не допуска грешки?

В началото Халиме ханъм, която се беше отдала на своята работа, не чу казаното, но когато Кенан повтори въпроса си, тя отговори:

– Да, сине. Ние, хората, колкото и да се стараем за нещо, пак ще сгрешим, тъй като ние сме създания, а Аллах – Той е Съвършен. Никога не греши. Пречист е от всички недостатъци... Той е Създателя на Вселената.

Кенан благодари на майка си за ценната информация и излезе навън да играе на снега...

ВЯРВАМ В АЛЛАХ И ОТ СЪРЦЕ ГО ОБИЧАМ!

Селямун алейкум, душички мои!

Как сте? Как прекарвате зимата, от която природата побеля? Иншаллах, да изкарате добре и пълноценно зимните дни!

Защото в зимата има някаква различна красота. Тя ни осигурява идеални условия за четене на много книги, за извършване на ибадети и правене на дуа в топлите ни стаички. Освен това дългите зимни вечери и намаляването на скоростта на живота през зимния сезон ни дават прекрасна възможност за повече размисъл, отколкото обикновено.

Докато наблюдавам през прозореца си снежеца, който се сипе навън, се опитвам да проследя откъде идват тези бели снежинки, мисля си как се образуват и какви пътища изминават, докато ни навестят. Несъмнено, правейки това, аз си преговарям някои уроци за природата, които сме учили в учебните часове, и се опитвам да ги асимилирам по-добре.

Естествено, няма как при тези размишления да не се замисля върху могъществото на Аллах, Който е сътворил всичко в хармония, за Неговите блага, които Той ни предоставя, за милостта и обичта Му.

Вижте само как се сменят сезоните... Последователността на нощта и деня... Порядъка и хармонията във всички природни явления... По принцип всички те ни предоставят прекрасни изживявания и ни насочват към регулиращия този порядък Всеславен Аллах.

Помислете само върху изящния дизайн на снежинките... Поставете под микроскоп само няколко от тях. Колко неописуема гледка, като че ли всяка е творба на различен творец! Но не е така, всяка една от тях е творение на Единствения Творец – Аллах!

Точно като нас! Аз, малкото ми братче, сестра ми, брат ми, приятелите ми, изобщо всички ние си приличаме, обаче в същото време се отличаваме и сме уникални.

Ако снежинките или ние, които с възхита наблюдаваме техния валеж, бъдем отделно проектирани от различни дизайнери, за колко време би се случило това? Представяте ли си?! А освен това тези проекти трябва да се реализират по оригинален и съвършен начин...

Ето затова аз вярвам в Аллах, Който е Изкусния Творец на всичко и Го обичам от сърце, защото ми е предоставил възможността с удивление да наблюдавам тези красоти. И се опитвам да изразя обичта си към Него с изпълнение на намаз, искрени молитви дуа и достойни за Него постъпки.

Вярвам, че и вие обичате Аллах и ще Го заобичате още повече, като наблюдавате явленията, които се случват около нас.

С обич,

ХИЛЯЛ

За връзка: hilal.dergi@abv.bg

Хилял

Детско приложение на сп. "МЮСЮЛМАНИ"

Брой 12 2018